

Den 5 december 1972 förkastade landstinget landskapsstyrelsens framställning Nr 36/1972 med förslag till landskapslag angående ändring av landskapslagen om skogsförbättring.

I motiveringen till den förkastade framställningen framförde landskapsstyrelsen följande: "Genom landskapslagen den 2 juli 1970 angående ändring av landskapslagen om skogsförbättring (23/70) fogades till denna lag nya 6a-6d §§. Denna lagändring var med vissa undantag tillämplig under tre år från den 30 juni 1969 och möjliggjorde att landskapet även betalade kostnaderna för beskogning av sådan lägenhets åkrar eller del av dem, för vilken i landskapslagen om nyttjande av åkermark (12/70) avsett åkerreserveringsavtal icke ingåtts. Kostnaderna betalades oberoende av ägarens ekonomiska ställning. Med stöd av ifrågavarande lag beskogades i landskapet år 1970 c. 1 ha och 1971 c. 5,5 ha mark.

I riket har man numera genom lagen den 16 juni 1972 angående ändring av lagen om skogsförbättring (FFS 466/72) förlängt giltighetstiden för ovan relaterade förmåner att gälla ytterligare tre år eller från till den 30 juni 1975. Som motivering härför anförs att avsikten är att fortsätta med beskogningsverksamhet för främjande av virkesproduktionen och för minskning av åkerarealen. Förutom att giltighetstiden förlängdes ändrades rikets lag även så att stadgandena rörande beskogning även numera avser lägenheter, för vilka ingånget åkerreserveringsavtal har upphört att gälla, såframt icke avtalet hävts på grund av att den som ingått detta har hemlighållit omständigheter som avsevärt inverkat på avtalets ingående eller i någon väsentlig punkt givit oriktig uppgift om dem eller icke har iakttagit i avtalet nämnda villkor.

Ehuru, såsom ovan framgått ifrågavarande förmåner icke utnyttjats i någon större utsträckning i landskapet, finner landskapsstyrelsen dock skäligt att motsvarande lagstiftning här genomföres."

Då landstinget förkastade framställningen hemställde landstinget "att landskapsstyrelsen fortast möjligt utreder möjligheterna att inom ramen för annan skogsförbättringsverksamhet möjliggöra beskogning av åkermark enligt denna lagframställnings förmåner men med garantier för att åkermark inom odlingsblock inte får beskogas".

Den 4 januari 1973 tillsatte landskapsstyrelsen en arbetsgrupp med uppgift att bl.a. utreda den framtida tillämpningen i landskapet av åkerbeskogningsssystemet. Gruppen som avgav sitt betänkande den 9 februari 1973, lagberedningens Bet. nr 1/1973, anförde sammanfattningsvis följande beträffande landskapslagen om skogsförbättring: "I en ny framställning till landstinget införs ett stadgande om att lantbruks- och skogsnämndernas utlåtande skall införskaffas vid beviljande av bidrag för beskogning av åkermark. Sammanhängande odlingsområden och områden där skogsplantering kan medföra olägenhet för odlingarna i närheten bör inte beskogas. Stadgandet angående lägenhetsförstoringen borde förtydligas."

Landskapsstyrelsen har omfattat de synpunkter arbetsgruppen framförde och finner att de ytterligare begränsningar som i föreliggande lagförslag införs för beskogning av produktiv åkermark borde garantera att lagen anpassas till åländska förhållanden och den här fastslagna jordbrukspolitiska målsättningen. Landskapsstyrelsen anser också att de nya begränsningarna skapar garantier för att åkermark inom odlingsblock icke beskogas.

Med hänvisning till det anförda får landskapsstyrelsen vöröusamt förelägga Landstinget till antagande

L a n d s k a p s l a g
angående ändring av landskapslagen om skogsförbättring.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 6a § 1 mom. och slutstadgandet i landskapslagen den 26 juni 1970 angående ändring av landskapslagen om skogsförbättring (23/70) samt fogas till lagens 6a § ett nytt 3 mom. såsom följer:

6a §.

Med avvikelse från vad i 6 § är stadgat erlägges för sådan lägenhets åkrar eller del av dem, för vilken i landskapslagen om nyttjande av åkermark (12/70) avsett åkerreserveringsavtal icke ingåtts eller för vilken ingånget avtal har upphört att vara i kraft av annan än i sagda lags 11 § nämnda orsak, de av genomförandet av plan för skogsodling föranledda, i 3 § 2 mom. nämnda kostnaderna oberoende av ägarens ekonomiska ställning i sin helhet såsom landskapsbidrag, om förutsättningarna för genomförandet av planen eljest anses föreligga. Härvid skall uppmärksamhet fästas vid att genomförandet av planen icke framdeles kommer att medföra olägenhet för en ändamålsenlig förstoring av lägenhetens eller omkringliggande lägenheters areal.

Avseende bör också fästas vid att planens genomförande icke länder till men för ändamålsenligt utnyttjande av angränsande åkermark.

Innan landskapsstyrelsen beviljar i 1 mom. avsedda skogsförbättringsmedel skall utlåtande inhämtas av kommunens lantbruks- och skogsnämnd.

Denna lag tillämpas under sex år, räknat från den 30 juni 1969 dock så, att stadgandet i 6b § kan tillämpas på ansökan, som göres inom sex år räknat från slutuppgörelsen angående grundbeskogningsprojektet beträffande ifrågavarande åker.

Mariehamn, den 9 mars 1973.

På landskapsstyrelsens vägnar:

Lantråd *Alarik Häggblom*
Alarik Häggblom

Lagberedningssekreterare *Ulf Andersson*
Ulf Andersson.